

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 13 Ročník XIV 30. července 2017

Ave!

Milí farníci, čas nás převedl do druhé poloviny prázdnin, jakoby se nechumelilo (i když na Šumavě téměř ano...) a to mě vede k zamyšlení – vedro a zima, dvě části, dva tábory... Právě jsem viděl na internetu článek rozebírající neutuchající problematiku Turínského plátna a existenci Ježíše Krista. Autoři článku matou čtenáře nehoráznými bláboly, komentáře některých lidí jsou až nenávistné vůči všemu křesťanskému, ale zaznívají tam i názory zdravé a objasňující. Evidentně jsou tu dva tábory, které se nikdy nemůžou domluvit, protože se pokaždé objeví slabina, která rozděluje – nedovzdělanost, pochybovačnost, předsudky atp. Názorně vidíme snahu oddělit tyto „tábory“ také v našich realitách – my si píšeme do „svého“ a oni ať si píší do „svého“. Jak žabomyší postoj! Společnost je pestrá, disponuje hlupáky i lidmi vzdělanými a tolerantními. Nenechme se zahrnout do kouta a umlčet, tato společnost potřebuje uzdravující sůl, stejně jako hničící voda, potřebuje víru, stejně jako člověk na úmrtním lůžku, potřebuje rozdychat, aby se nezakla, pokud chce žít zdravě a žít plnohodnotně. Přerušené tradice, zmatení pojmů, překroucení dějin, toť „tantra“ nevěřících, kteří nedokáží vystoupit z vlaku nekulturnosti. Pojem „kultura“ je z latinského „cultus“ = uctívání, jde tedy o něco, co je ušlechtilé a povznášející, prospěšné společnosti, co máme ctít. Tak prosím nezapomeňme na kulturu ani o prázdninách a dovolených, nejděte si čas na meditaci o tom, čemu věříte a co vás povznáší, oprašte svoji víru a důvod své naděje... Požehnané léto!

pater Petr

JEŽÍŠ SE NETREFIL ANEB HLAVNĚ SI VŠECHNO TAK NEBER...

Jednoho slunečného jitra jsem seděl u snídaně a uvažoval o všech starostech a problémech, které mě poslední dobou sužovaly. Potíže v práci, rodinné starosti – opravdu bych si měl dopřát čas k odpočinku nebo pořádné modlitbě, řekl jsem si.

A tu náhle jsem cítil, že za mými zády kdosi vešel do místnosti. Otočím se a vyhrknu: „Páne Ježíši! Co tady děláš? To tedy ... ehm ... inu, ne že bys tu snad neměl být, ale já ... já jaksi ... nejsem zvyklý takto se s tebou setkávat,“ koktal jsem.

Tahle nečekaná návštěva mne úplně vykolejila. On se ale usmál a oči se mu rozzářily. „Šel by ses se mnou na chvíli projít?“ zeptal se mne. „Ehm ... to tedy ... ovšem, zajiště!“ zvolal jsem stále ještě v hrozných rozpacích. A tak jsme spolu vyšli na venkovskou uličku, jež vede kolem mého domu.

Zvolna mi začal docházet význam události, která mne potkala, a tu jsem si pomyslel: Jaká neuvěřitelná příležitost! On přece zná řešení všech mých problémů, odpovědi na otázky, jež mě trápí v práci ... v rodině ... Stačí se zeptat! Pár minut jsme šli mlčky a pak jsem Ho oslovil: „Promiň mi, Pane,“ řekl jsem, „ale potřeboval bych poradit v jedné moc spletité záležitosti.“ Ale než jsem svou otázku stačil dokončit, Ježíš zvedl prst k ústům a maličko naklonil hlavu. „Pst! Slyšíš?“ zeptal se. Zprvu jsem neslyšel vůbec nic. Ale pak mi k uším dolehlo slaboulinké bublání nedalekého potůčku, zurčícího mezi kameny pod převislými větvemi. I povzdychl si Pán: „No řekni, není to nádhera?“ „Ach ano ... zajisté.“

Napadla mě hrozná věc. Co jestli tuhle příležitost promarním? Vždyť po svém boku mám odpovědi na všechny otázky, které mě sužují! Tak jsem se nakonec odhodlal promluvit s ním o náboženství. Koneckonců je to jeho nejvlastnější parketa, že ... „Pane,“ odvážil jsem se, „hrozně by mě zajímalo, co soudíš o sporech mezi moderní biblickou vědou a...“ Opět mě přerušil tím, že mi přátelsky položil ruku na rameno. Zatnul jsem zuby. Pán se zastavil a mlčky sebral u cesty pár kamínků. Na obličejí mu hrál klukovský úsměv. „Vsa-dím se, že netrefíš vršek tamhletoho telefonního sloupu,“ vyzval mě.

Byl jsem zmaten. Jakže – je to možné? A k tomu mne vyzývá sám náš Pán? Tedy něco takového bych opravdu nečekal! No řekněte sami – kdyby vy jste byli Bůh, nesnažili byste se být alespoň kapánek vážnější? A Pán se skutečně rozmáchl a vrhl kamínek na sloup. Proletěl vysokým obloukem a ... hmmm ... Ježíš se netrefil! Byl jsem sice čím dál tím sklíčenější, ale přesto jsem se také sehnul a sebral pár kamínků. Co mi taky zbývalo, že? Bez zvláštního nadšení jsem první z nich mrštil na sloup. Prásk! Přímo do kandelábru! Pán na mne hrdě pohlédl a zasmál se. „Jsi fakt dobrej,“ povídá.

Jak jsme šli dál, začal jsem mít dojem, že mám v hrudi kamení. Kdykoli jsem zavedl řeč na nějaké důležité téma, Pán mě vždycky přerušil. Jednou ho zaujala vánkem zmítaná modrá čekanka, jindy zase motýl, který ušedl na mechem porostlou plaňku plotu. Naše procházka pomalu končila. Byl jsem tak rozmrzelý, že jsem ani nevěděl co říct. Ale pod černým vlajícím vousem se Pán čtverácky usmíval. Když se už měl k odchodu, světlo jeho očí na okamžik ještě víc zazářilo. Šel ke dveřím, ale ještě naposledy pohlédl přes rameno a řekl:

„Hlavně si všechno tak neber...“

(Podle knihy Briana Cavanaugha: „Kup si los“, Karmelitánské nakladatelství)

DOVOLENÁ U BOHA

„POJĎTE KE MNĚ VŠICHNI,
KDO SE LOPOTÍTE
A JSTE OBTÍŽENI,
A JÁ VÁS OBČERSTVÍM,“
PRAVÍ JEŽÍŠ. (Mt 11,28)

Život s Bohem není jen souhrn obtížných úkolů a povinností. Představa o Bohu, který po nás chce čím dál větší výkon, který se nás snaží vyždímat jako citron s neurčitým příslibem, že nám to jednou možná vynahradí, je naštěstí falešná.

Následovat Ježíše je sice věc někdy náročná, Ježíš nám ale v každé chvíli nabízí občerstvení a obnovu sil.

Stačí k němu jen přijít. Nemusíme si brát dovolenou od života s Bohem. Můžeme jít na dovolenou k němu. U něj je pravý odpočinek.

(Z rubriky Téma týdne – www.vira.cz)

‘Pobožný lenoch’? Svatý Izidor (svátek 15. května)

Izidor "rolník" (1080–1130) se narodil ve Španělsku, jež bylo v té době z velké části v arabských rukou. V dětství často slyšel vyprávění hrdinských eposů o činech velkých španělských vojevůdců. Izidor sám nemá meč ani koně. Již v dětství ztratil otce, a proto pracoval na polích u statkářů v Torrelaguně. Tam také najde manželku, Marii Toribiovou, z venkova jako on.

Izidor je hluboce věřící. Každé ráno se účastní ranní mše svatá a během dne je často vidět, jak se o samotě modlí. Ostatní námezdní dělníci na něj proto žalují: nechce se mu pracovat, ztrácí čas a kořistí z naší námahy. Izidor se proti obviněním nebouří, ale ani neustoupí. Hospodář je znepokojený, copak mu nedůvěřuje? Ať ho tedy hlídá, ať kontroluje, ať si ověří výsledky jeho práce... A to právě hospodář udělal a zjistil, že Izidor ztrácel čas, když každou chvíli poklekal k modlitbě, ale že do večera sklídl stejné množství obilí jako ostatní. A stejně při orání: také samá modlitba, ale na konci dne je celý jeho díl půdy obděláný. Majitel nejprve na Izidora pohlíží s nedůvěrou. Když se však přesvědčil o jeho poctivosti. A tak se z neoblíbeného nádeníka stává hospodářův důvěrník, nosí domů více peněz, které rozděluje chudým. On ani jeho žena nezměnili život: v jejich okolí a jejich zásluhou začínají chudí žít trochu lépe. V dobách hrdinských epických zpěvů o četných dobyvatelích je pro Izidora až do jeho smrti právě toto poslání jeho vlastním válečným tažením. Některé jeho skutky občas připomínají Františka z Assisi.

Pracovat, modlit se a rozdávat: to jsou jeho hrdinské zpěvy, které jej po smrti proslaví stejně jako španělské vojevůdce. V roce 1170 jsou jeho ostatky uloženy v madridském kostele svatého Ondřeje a jeho věhlas se časem rozšíří nejen ve Španělsku, ale i ve španělských koloniích v Americe a v některých krajích severní Evropy. Roku 1622 je Izidor papežem Řehořem XV. prohlášen za svatého (spolu s Ignácem z Loyoly a Františkem Xaverským). V roce 1697 papež Inocenc XII. prohlašuje blahoslavenou jeho manželku Marii Toribiovou. Relikvie svatého Izidora jsou nyní v madridské katedrále.

(podle knihy: Svati na každý den, Karmelitánské nakladatelství)

ČT připravuje reportáže z českobudějovické diecéze

Otec biskup hovořil s režisérkou Markétou Bočkovou o výrobě křesťanských pořadů; snímek: M. Bína

17. - 18. července 2017, České Budějovice

Ruční výroba parament, jejich srovnání s historickými oděvy ze sbírek biskupství i liturgický šatník novokněze – obsah jednoho z příspěvků, které z českobudějovické diecéze připravuje Česká televize pro pořad „Křesťanský magazín“.

Druhá reportáž představí hendikepovanou plavkyni a zaměstnankyni Městské charity Bělu Třebínovou. V průběhu natáčení přijal štáb České televize otec biskup Vlastimil Kročil, který se zajímal o výrobu pořadů s křesťanskou tematikou. S tvůrci pořadu hovořil o současné úloze médií a jejich odpovědnosti při objektivním sdělování skutečnosti. V této souvislosti upozornil na problém možného zkratkovitého a povrchního způsobu informování zvláště v oblasti zpravodajství.

Příspěvky odvysílá program ČT2 v pořadu "Křesťanský magazín" dne 5. listopadu 2017.

Pomozte nám vytvořit nové webové stránky biskupství českobudějovického

Chceme k Vám být blíže a lépe vás oslovit. Chceme s vámi lépe komunikovat – s naší veřejností, pracovními a obchodními partnery, pravidelnými či náhodnými návštěvníky webových stránek i našeho úřadu.

Chceme Vám přinášet aktuální, zajímavé a relevantní informace.

Také vy se můžete aktivně podílet na obsahu nové webové prezentace biskupství českobudějovického. Vyplňte krátký dotazník a pomozte nám vytvořit novou, moderní a atraktivnější webovou prezentaci.

Nevíte, jakou rádiovou stanicí poslouchat o prázdninách? Co takhle -

Zprávy a oznámení

Mimořádná bohoslužba

V sobotu 5. 8. nebude ranní mše svatá (1. sobota), ale kvůli nedělní poutní mši na Třemšíně bude sloužena večerní mše s nedělní platností v 18 hod. v městském kostele pro ty, kdo již na horu nevyjdou.

Poutní mše svaté

sobota 5. 8. bude ve 14 hod. poutní mše svatá **ve Věšíně**
neděle 6. 8. poutní mše svatá v 10,30 hod. **na Třemšíně**
sobota 19. 8. poutní mše svatá v 10,30 hod. **ve Vacíkově**

Pout' rodin

V sobotu 2. 9. se v **Březnici** uskuteční pout' za životní povolání, pout' rodin (15-17 hod.).

Přihlášky na náboženství

Na náboženství přihlašujte své děti buď přímo u p. faráře, nebo prostřednictvím školy.

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 31. července do 13. srpna 2017				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	31. 7.		mše svatá není			
Úterý	1. 8.		mše svatá není			
Středa	2. 8.					mše sv. v Centru soc. sl. není farní společenství není
Čtvrtek	3. 8.		18,00 bohoslužba slova		18,00 mše sv. P. Kozubík	
Pátek	4. 8.		18,00 bohoslužba slova			
Sobota	5. 8.		18,00 mše sv. s nedělní platností		18,00 mše sv.	14,00 poutní mše sv. <i>Věšín</i>
Neděle	6. 8.	Svátek Proměnění Páně 10,30 poutní mše svatá na Třemšíně		mše sv. není		
Pondělí	7. 8.		mše svatá není			
Úterý	8. 8.		mše svatá není			
Středa	9. 8.					mše sv. ve Voltuši není
Čtvrtek	10. 8.		18,00 bohoslužba? – ozn. v neděli		18,00 mše sv. P. Kozubík?	
Pátek	11. 8.		18,00 bohoslužba? – ozn. v neděli			
Sobota	12. 8.					
Neděle	13. 8.	8,30 Za Marii Trčkovou, za živé členy rodu a na dobrý úmysl		10,10 mše sv.	11,15 bohosl. slova	

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 14. do 27. srpna 2017				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	14. 8.		mše svatá není			
Úterý	15. 8.		mše svatá není			
Středa	16. 8.					mše sv. v Centru soc. sl. není farní společenství není
Čtvrtek	17. 8.		18,00 bohoslužba? – ozn. v neděli		18,00 mše sv. P. Kozubík?	
Pátek	18. 8.		18,00 bohoslužba? – ozn. v neděli			
Sobota	19. 8.					10,30 potní mše sv. <i>Vacíkov</i>
Neděle	20. 8.	8,30 Za rod Částků, Sušků, všechny vnoučata, pravnoučata a duše v očistci		10,10 bohosl. slova	11,15 mše sv.	
Pondělí	21. 8.		mše svatá není			
Úterý	22. 8.		mše svatá není			
Středa	23. 8.					18,00 mše sv. <i>Voltuš</i>
Čtvrtek	24. 8.		18,00 volná intence		18,00 mše sv. P. Kozubík?	
Pátek	25. 8.		18,00 volná intence			
Sobota	26. 8.					Spol. mladých <i>fara</i> ?
Neděle	27. 8.	8,30 Za Josefa Drazdíka		10,10 mše sv.	11,15 bohosl. slova	